די פארשטעהענדע „אימפעריאל" קאנפערענץ אין לאנדאן

מיט וואס זי וועט זיך בעשעפטיגען, און ווער עס וועט זיך אין איהר בעטהייליגען.

קומענדען חודש וועט זיך אנפאנגען אין לאנדאן ענגלאנד, א קאנפערענץ פון אלע קאלאניען וואו עס וועלען דארפען אויסגעארבייט ווערען אלע פלעגער ווי אזוי אנצופיהרען אויף ווייטער די מלחמה ענינים, און אויף די אלגעמיינע שטעלונג וואס די ענגלישע רעגיערונג דארף אננעהמען בשעת א פריעדענס פארשלאג ווערט געמאכט.

אין דער דאזיגער קאנפערענץ וועלען אנטייל נעהמען דער מלחמה־ראטה, פון די פינף אויסגעזעליבענע מענשען ביי וועמען, אין די הענט עס ליעגט איצט די גאנצע מלחמה פיהרונג פון דער ענגלישער רעגיערונג, און די איבריגע דעלעגאטען צו דער דאזיגער קאנפערענץ וועלען זיין די פרעמיערס פון אלע ענגלישע קאלאניעס, אדער זייערע פארטריטער.

פאר די בעאבאכטער פון די נייט. ראלע לענדער איז די דאזיגע געפלאנטע קאנפערענץ פון א גרויסען אינטערעס, ספעציעל אין די פעראייניגטע שטאאטען וואו צוליעב פארשיעדענע סבות ווערט דארט ניט דורכגעלאזען קיין איין איינציגער וויכטיגער שריט וואס די ענגלישע רעגיערונג מאכאט, סיי אין די פריעדלי בע צייטען און סיי אין דער איצטיגער מלחמה, סיי עס זאל ניט בעשפראכען ווערען לטובה אדער פארקעהרט, איינע פון די גרעסטע צייטונגען אין לאנד, 'די נייו יארק־סיין' רעדענדיג וועגען דער דאזיגער פרעמיער־ קאנפערענץ, ווייזט אן אז די גרעסטע טובה וואס די מלחמה האט געטהון צו דער ענגלישער אימפעריע איז אט די געפלאנטע קאנפערענץ, אין א גאנץ ארטיקעל וואו עס ווערט אנגעוויזען דער חלוק פון דער איטצטיגער שער הערשאפט פון דייטשען קייזער מיט דער דעמאקראטישער רעגיערונג פון עגלאנד, ווייזט אן די "סאן" אויף דער גאנצ'לוזער' און שוואכער פארבינדונג וואס האט אלע מאהל געהערשט צו ישען דער ענגלישער רעגיערונג מיט די רעגיערונגען פון איהרע קאלאניעס און ווי אזוי אין כאנגע צייטען האט אין איינינע קאלאניעס גאנץ אפען געפרעדיגט דאס פאל־שטענדיגע אבריסען זיך פון דער ענגלישער ברודערשאפט, און די קאלאסאלע ענדערונג וואס די איצטיגע מלחמה האט אריינגעטראגען אין די דאזיגע בעציהונגען.

אין דער דאזיגער ניי געשאפענער לאגע שפיעלט פרעמיער ללויד דזשארדזש די הויפט ראלע, עס הייסט אז מיט דעם כאמענט וואס ער איז אריין אין זיין אמט איז דער דאזיגער פלאן צלייך פארעפענטלעכט געווארען, און אפשר איז ער אויך געווען א טייל פון די פאקטארען וועלכע האבען פאראורזאכט דאס דעזיגנירען פונם געוועזענעם פרעמיער אסקוויטה צוליעב זיין נעגערשאפט דערצו.

אין אן אינטערוויו מיט דעם פרעמיער ללויד דזשארדזש האט ניט לאנג צוריק ארויסגעגעבען פאר דער "יונייטעד פרעס־בעל סורוויס, פון אויסטראליען וועגען דער געפלאנטער קאנפערענץ זאגט דער פרעמיער פאלגענדעס:

"די פרעמיערס וועלכע האבען געעפענט פערט אויף דעם אויפרוף וועלען זיך בא טייליגען אין דעם איצטיגען מלחמה־ראטה, און אלע צוזאמען וועלען זיי, פאר מירען דעם פאלשטענדיגען 'קאונסיל' פון דער גאנצער אימפעריע, און זיי וועלען האבען א דעה אין די ענטשיידונגען פון די ווייטערדיגע פיהרונג פון דער מלחמה, וועלכע האבען איצט דערגרייכט די קרי טישסטע פעריאדע, אלס אויף אין די פאל גען וואס וועלען ארויסקומען פון די פריע דענס פארהאנדלונגען.

"דער דאזיגער קאונסיל, האט ער ווייטער געזאגט, וועט בעהאנדלען אלע אלגעמיינע פראגען וואס האבען א שייכות מיט דער מלחמה, די פרעמיערס אדער זיי ערע פארטרעטער וועלען זיין מיטגליעדער פונ'ם מלחמה־ראטה, און מיר אראנזשי רען דאס אלע אנגעלעגענהייטען וועלכע זענען פון דער גרעסטער ווייכטיגקייט זאלען ביי אט דער דאזיגער קאנפערענץ פאר האנדלט ווערען.

"קיין איינציגע זאך וועלכע ריהרט אן די דאמיניאנס, די פיהרונגען פון דער מלחמה, די שלום פאהרהאנדלונגען, מיט איין ווארט, קיין זאך וועט ניט אויסגע שלאסען ווערען איבער וועלכע ניי וועלען ניט האבען די אויטאריטעט צו האנדלען, און חאטש עס וועלען דארט פארגעבראכט ווערען פראגען וועלכע וועלען מוזען אי בערגעלאזען ווערען צו יעדער איינציגער בעזונדערער קאלאניע דאס צו שליכטען איז אבער אונזער אבזיכט אלעס פארצו־ברענגען.

"איהר קענט דאך זיך ניט פארשטעלען האט דער פרעמיער ווייטער געזאגט, דאס אונזערע נאציאנען פון די קאלאניעס זאלען צוגעוויסטעלען אזא גרויסען טייל פון דער ארמיי וועלכע איז צוגעגעשטעלט פון זייערע בעסטע מענשען, און אין דערזעלבער צייט ניט צו האבען א דעה צו

א האן האט געקרעהט

פון ניו. דע מאפאסאן

איבערזעצט פון פ. בורסקי

מאראם בערטהא דאוואנסעלס האט אין דיעזער צייט אימער צוריק געוויזען אלע ביטעס פון איהר פערעהרער בארען אזעף דע גראסאארד.

ער האט איהר באבגעיאגט אין פאריז עם גאנצען ווינטער, און יעצט האט ער ענגבען בעלער און שוס פארטיען אין יין גוט אין קארוויץ און נארמאנדיען מיט איהר עהרע.

דאוואנסעלס, איהר מאן, האט וויא עוועהנליך, קיין זאך געזעהען און קיין אך געוואוסט.

מען האט געשטיעסט אז ער לעבט ניט מיט זיין פרוי איבער א פיזישער שוואב־ייט פאר וועלכע זי האט איהם קיין מאל ניט געקענט מוחל זיין.

ער איז געווען א קורצער, גראבער, פלי־עוואטער קאפ מיט קורצע ארעמס, בים, האלז, נאז און זעהר העסליך, און יין פרוי, מאראם דאוואנסעלס איז געווען אנגענען א־הויכע, שווארצע, ענטשלא־ענע יונגע פרוי, וועלכע האט אימער געלאכט פון איהר מאן, און ער האט איהר עפענטליך גערופען מאדאם הויז־זרוי.

זי האט נעקוקט אויף די בריטע אקס־ען און שעהנע וואנסען פון איהר פער־הרער בארען יאזעף דע גראסיארד מיט א געוויסער ליעבליכקייט.

זי האט איהם אבער ביז יעצט קיין זאך ניט נאכגעגעבען. דער בארען האט זיך וואינירט צוליעב איהר. ער האט אי־ער געפונען צו געבען א־ן ערט אין ווינלאדען אלע אריסטאקראטען פון דער אכבארשאפט. א נאנצען טאג האט ען געהערט ווי די יאגד הינט יאגען זיך אך נאך חיות, און יעדע נאכט האט ען געזעהען פייער ווערק. די אילומיניר־ע פענסטער האבען געוואלפען לאנגע יכט שטראהלען אין דרויסען וואו שא־ענס האבען זיך בעוועגט אהין און צור יק.

עס איז געווען הערבסט און די בלע ער האבען זיך געשושקעט אויף'ן גראז ונקט ווי פויגלען פליהען. עס האט גע מעקט פייבטע ערד אין דער לופטען פון ער נאקעטער ערד.

איין אבענד, דעם פערנאכטגענעם פריה־ינג, ביי אן אונטערהאלטונג, האט אראם דאוואנסעלס געזאגט צו בארען יאסיארד, וועלכער האט איהר בעלעס־יגט: "אויב איך וועל זיך אונטערגע־ען צו איך, מיין פריינד, וועט עס זיין יט פריהער ווי די בלעטער וועלען פאלען יך האב צופיעל ארבייט דיעזען זומער צו ענען קלעהרען וועגען אנדערע זאכען.

ער האט ניט פערגעסען איהרע געוואנ־ע ווערטער און יעדען טאג איז ער געוואנ־ען מיעהר אויף דיעזע פארשיעדענע ר געווינען איהר, דיעזע שעהנע פרוי ועלכע האט אויסגעוויעזען, אז זי ווייזט יהם צוריק נור פון פארמע וועגען.

עס איז געווען א טאג פאר א גרויסער אגד, און אין אבענד האט מאדאם ערטהא געזאגט צו בארען יאזעף מיט א שמייכעל:

"בארען", אויב איהר וועט דערשטע־ען מארגען דעם בער, וועל איך אייך אבען צו זאגען עטוואס."

נאכ'ן פריה אויף מארגען איז ער זיין אויפגעווען און איז ארום־געלאפען וכען אין וואלד וואו איינגענטליך דער ער בעהאלט זיך. ער האט פאר זיינע אגד מעגשען אלעס בעזארגט, און האט יך פערזיכערט מיט ערפאלג. ווען דאס איינעל האט געגעבען א צייכען צו ריהרען יך פון ארט, איז ער געווען אנגעטהאן ין א שעהנעם ראק מיט גאלד בעפוצט, מיט שיינענדע אויגען און שטארק און פריש ווי ער וואלט ערשט יעצט ארויס ון בעט.

מען איז ארויס און אנגעפאנגען דיא אגד.

האבענדיג מורא האט מאדאם דעוואנ־זעלס געהאלטען דעם בארען געבען זיך עהענדיג איבערן ווענ פון געדיכטע ואלד ביימער, און ער, ציטערענד ון ליעבע און נייגעריגקייט, האט מיט איין אויער זיך צוגעהערט צו איהר פלוי־ערייי און מיטן אנדערען אויער זיך צור־עהערט צו די קולות פון די יאגד הינט.

"הייסט עס, ליעבט איהר מיך ניט מעהר?" האט זי בעמערקט.

"ווי קענט איהר עס זאגען?" האט ער געענטפערט.

זי האט פארטגעזעצט:

"אבער עס ווייזט אויס אז איהר טראכט מעהר פון אייער יאגד הוי, פון מיר.

ער האט ביטערליך געענטפערט:

"האט איהר מיך ניט אויפגעפאדערט אליין אז איך זאל דערהרגענען די חיה"

זי האט געזאגט:

נאטירליך, רעכען איך עס. איהר מוזט עס ערמארדען פאר מיינע אויגען.

ער האט געציטערט אין זיין זאטעל. האט געגעבען זיין פערד די שפארען און פערלירענדיג זיין געדולד האט ער אויס־געשריען: אבער מאראם, דאס איז אונמעגליך, אויב מיר בלייבען דא.

דאן האט זי גערעדט ליעבליך צו איהם, לייגענדיג איהר האנד אויף זיין ארעם און האט געזאגט מיט א שמייכעל:

"אבער איהר מוזט עס טהאן, אויב ניט וועט זיין ערגער פאר אייך."

דאן האבען זיי זיך אויסגעדרעהט צו דעלטס, אין א שמאלען וועג צווישען געדיכטע ביימער, און פלוצלונג אויס צו מיידען א צווייג הועלכער האט פעל־שטעלט דעם וועג האט זי זיך אנ־געשפארט אויף איהם אזוי נאהענט אז ער האט געפיהלט איהרע האאר אויף זיין האלז, פלוצלונג האט ער ברוטאל איהר ארומגענומען און האט איהר אויך אזוי ברוטאל געקושט.

אין אנפאנג האט איהם איינפאך דיא שפראך אבגענומען. דאן האט זי אומ געקעהרט איהר קאפ, און זיינענדיג צו טומעלט האט זי גענעבען איהרע פערד מיט דיא שפארען, קושענדיג איהם א פריהער, און אזוי זיינען זיי ביידע גע פאהרען ניט אויסריידענדיג א ווארט.

דער טומעל פון יאגד האט זיך דער־נעענטערט, און פלוצלונג האט דורך די צווייגען דורכגעבראכען זיך א בער, אין נאכצען בערעקט מיט בלוט, און די יאגד הינד האבען איהם פעסט געהאל־טען, דער בארען האט אויסגעשריען טריאומפירענד: "ווער עס ליעבט מיך זאל מיר נאכפאלגען", און ער איז בערשווונדען געווארען, פונקט וויא דער וואלד וואלט איהם איינגעשלונגען.

ווען זי איז מיט א פאאר מינוטען שפע טער צוגעקומען צו אן אפענעם פלאץ, איז ער געווען נאר וואס אויפגעשטאנען פון דער ערד אין נאכצען איינגעשמידט אין בלאטע, זיין מאנטעל צוריסען, זיינע הענד צובלוטיגט און די חיה איז געלע־גען אויסגעצויגען מיט דעם בארענס יאגד מעסער אין זיין זייט.

עס איז געווען א וואריטער אבענד און די לבנה האט געווארפען א געלבליכע ליכט אויף דעם נאכצען אומגעגענד. די יאגד הינד האבען די חיה צוריסען, און די נאכצע קאמפאניע האט געבלאזען אין ווייערע הארענס אזוי תוך־ווי מען האט נור געקענט, און דער עכא פון די הא־רענס האט אבגעקלונגען ווייט און ברייט.

די צושראקענע נאכט פויגלען זיינען ארום געפליהגען אהין און צוריק, און די פרויען, געריהרט פון דיעזער שעהנער סצענע, האבען זיך אנגעשפארט אויף די מענערס ארעמס און האבען זיך אלע ארייגגעדרעהט אין וואלד. מאדאם דא־וואנסעלס זייענדיג מיעד פון דעם טאג, האט געזאגט צום בארען: "ווילט איהר נעהמען אביסעל אין פארק, מיין פריינד? און ניט ענטפערענדיג, ציטערענדיג און נערוועז, איז ער מיט איהר געגאנגען, און טאקע גלייך האבען זיי זיך געקושט, ווי זיינען געגאנגען אונטער די בלעטער־לאזע ביימער און זייער ליעבע זייערע ווינשע זיינען געווען אזוי דרינגענד אז זיי האבען זיך געמוזט צוזעצען אונטער א בוים.

די הארענס האבען מעהר ניט געבלאר־זען, און די יאגד הינט האבען געשלא־פען. "לאמיר זיך קעהרען", האט די יונגע פרוי געזאגט, און זיי זיינען גלייך צוריק געגאנגען.

ווען זיי זיינען געווען נאהענט ביים הויז, איידער זיי זיינען אריין גענאנ־גען, האט זי געזאגט: "איך בין אזוי שוואך אז איך מוז גלייך נעהן צו בעט, מיין פריינד, און ווען ער האט זיך געזעגענט מיט איהר איז זי אוועק געלא־פען זאגענדיג א לעצטען אדיע:

"ניין, איך געה שלאפען, זאל גע־נער וועלכער ליעבט מיך, נאכפאלגען מיר".

„ער קייזער און א כשר'ער רעסטאראן

אמאל איז א רוסישער איד געקומען אך ווען צו א בעריהמטען פראפעסאר. ווייסען אנדערעס האט דער איד אויך עגאבט א שפאציר אובער דעם קייזער־יכען לוסטשלאס שענברוין. און האט ארט אזוי לאנג ארום געשפאצירט ביז ר האט ניט געקענט געפינען דעם וועג ורויסצוגעהן.

פלוצלונג האט ער אין גארטען בעגע־ענט אן אלטען הערר, צו וועלכען ער האט זיך געווענדעט מיט דער בקשה אז ענער זאל איהם זאגען וואו עס געפינט זיך דער ארויסגאנג פון שלאס.

דער אלטטשעער האט דעם אידען פריינדליך געענטפערט און איהם אנגע־זאגט דעם ריכטיגען וועג. דאן האט זיך ציין דער איד אויך געווענדעט צו דעם אלטטשעהן צו יענער קען איהם ניט זאג־גען וואו עס געפינט זיך דא אין דער גא־הענט אכשר'ער אידישער רעסטאראן, ווייל ער איז זעהר פרום און ער וואלט ניט וועלען אריינגעהן ערגעץ אנדערש ווי אין א אידישען רעסטאראן.

"דא אין דעם געגענד וואהנען זעהר וועניג אידען, האט געזאגט דער אלטער הערר צו דעם אידען, און דערפאר גע־פינט זיך דא אין דעם געגענד קיין אידי שער רעסטאראן. איך וועל אויך אבער געבען דיי אדרעס פון א פיינעם כשר'ען רעסטאראן, און איהר קענט פון דאנען גלייך אהין פאהרען מיט דער עלעקטרי־שער טראמווייי.

הערביי האט דער אלטער הערר ארויס גענומען א וויזיט קארד און האט אויף איהר אויפגעשריבען די אדרעס פון א בע־לאנטען אידישען רעסטאראן אין וויען.

דער איד האט די קארטע ניט מעהר בעטראכטט, ער האט זיך געיאגט מיט דער אדרעס אין רעסטאראן אריין. דארט ערשט האט דער גליקליכער רעסטאראטאר דערזעהען וועמען ער האט צו פערדאנקען די רעקאמענדאציע פון דעם זאזידען.

מיט א פאאר טעג שפעטער האט דער רעסטאראטאר ארויסגעהאנגען א שילד מיט פאלגענדען אויפשריפט:

"שטרענג כשר רעסטאראן, בע־שטעטיגט פון קייזער פראנץ יאזעף."

טעלעפאן קאלעדזש 611

ד"ר. פריינק פ. מעקינטייער

דענטיסט

האט געמופט סאוטה־וועסט קארנער סט. פעטריק און מעקקאל סטריט, אי בער די דאמיניאן באנק.

אריינגאנג פון ־ סיינט פעטריק סטריט

א שטונדע שפעטער ווען די גאנצע הויז איז געווען שטיל אזוי ווי טויט, איז ער בארען שטילערהייט ארויס פון זיין צימער און האט זיך אנגעפאנגען דרעהען ארום איהר צימער. ווען זי האט ניט געענטפערט האט ער פרובירט צו עפענען די טיהר און האט אויסגעפונען אז עס איז ניט געשלאסען.

זי איז געווען פערזונקען אין געדאנ־קען אנשפארענדיג זיך ביים פענסטער. ער האט זיך געוואהרפען צו איהרע פיס, זי האט גאר ניט געזאגט, נור האט גע־ראבען איהרע דעליקאטע פינגער אין ווייסע האאר, און פלוצלונג ווי זי וואלט זיך צו עפעס בעשלאסען, האט זי גע־אגט: "איך וועל קומען צוריק, ווארט פאר מיר", און אויסשטרעקענדיג איהר האנד האט זי געוויזען מיט איהרע פינ־גער אויף א ווייסע זאך אין צימער ביים ענדע. עס איז געווען איהר בעט.

דאן, האט ער ציטערענדיג און ניט ווייסענדיג וואס ער טהוט זיך א מיעדער אהין געוואהרפען. אבער זי איז ארויסגע־אגגען און האט זיך ניט צוריק געקעהרט. ווען האט ער אויס־געשריען: אבער מאראם, דאס איז אונמעגליך, אויב מיר בלייבען דא.

דאן האט זי גערעדט ליעבליך צו איהם, לייגענדיג איהר האנד אויף זיין ארעם און האט געזאגט מיט א שמייכעל:

"אבער איהר מוזט עס טהאן, אויב ניט וועט זיין ערגער פאר אייך."

דאן האבען זיי זיך אויסגעדרעהט צו דעלטס, אין א שמאלען וועג צווישען געדיכטע ביימער, און פלוצלונג אויס צו מיידען א צווייג הועלכער האט פעל־שטעלט דעם וועג האט זי זיך אנ־געשפארט אויף איהם אזוי נאהענט אז ער האט געפיהלט איהרע האאר אויף זיין האלז, פלוצלונג האט ער ברוטאל איהר ארומגענומען און האט איהר אויך אזוי ברוטאל געקושט.

אין אנפאנג האט איהם איינפאך דיא שפראך אבגענומען. דאן האט זי אומ געקעהרט איהר קאפ, און זיינענדיג צו טומעלט האט זי גענעבען איהרע פערד מיט דיא שפארען, קושענדיג איהם א פריהער, און אזוי זיינען זיי ביידע גע־פאהרען ניט אויסריידענדיג א ווארט.

דער טומעל פון יאגד האט זיך דער־נעענטערט, און פלוצלונג האט דורך די צווייגען דורכגעבראכען זיך א בער, אין נאכצען בערעקט מיט בלוט, און די יאגד הינד האבען איהם פעסט געהאל־טען, דער בארען האט אויסגעשריען טריאומפירענד: "ווער עס ליעבט מיך זאל מיר נאכפאלגען", און ער איז בערשווונדען געווארען, פונקט וויא דער וואלד וואלט איהם איינגעשלונגען.

ווען זי איז מיט א פאאר מינוטען שפע טער צוגעקומען צו אן אפענעם פלאץ, איז ער געווען נאר וואס אויפגעשטאנען פון דער ערד אין נאכצען איינגעשמידט אין בלאטע, זיין מאנטעל צוריסען, זיינע הענד צובלוטיגט און די חיה איז געלע־גען אויסגעצויגען מיט דעם בארענס יאגד מעסער אין זיין זייט.

עס איז געווען א וואריטער אבענד און די לבנה האט געווארפען א געלבליכע ליכט אויף דעם נאכצען אומגעגענד. די יאגד הינד האבען די חיה צוריסען, און די נאכצע קאמפאניע האט געבלאזען אין ווייערע הארענס אזוי תוך־ווי מען האט נור געקענט, און דער עכא פון די הא־רענס האט אבגעקלונגען ווייט און ברייט.

די צושראקענע נאכט פויגלען זיינען ארום געפליהגען אהין און צוריק, און די פרויען, געריהרט פון דיעזער שעהנער סצענע, האבען זיך אנגעשפארט אויף די מענערס ארעמס און האבען זיך אלע ארייגגעדרעהט אין וואלד. מאדאם דא־וואנסעלס זייענדיג מיעד פון דעם טאג, האט געזאגט צום בארען: "ווילט איהר נעהמען אביסעל אין פארק, מיין פריינד? און ניט ענטפערענדיג, ציטערענדיג און נערוועז, איז ער מיט איהר געגאנגען, און טאקע גלייך האבען זיי זיך געקושט, ווי זיינען געגאנגען אונטער די בלעטער־לאזע ביימער און זייער ליעבע זייערע ווינשע זיינען געווען אזוי דרינגענד אז זיי האבען זיך געמוזט צוזעצען אונטער א בוים.

די הארענס האבען מעהר ניט געבלאר־זען, און די יאגד הינט האבען געשלא־פען. "לאמיר זיך קעהרען", האט די יונגע פרוי געזאגט, און זיי זיינען גלייך צוריק געגאנגען.

ווען זיי זיינען געווען נאהענט ביים הויז, איידער זיי זיינען אריין גענאנ־גען, האט זי געזאגט: "איך בין אזוי שוואך אז איך מוז גלייך נעהן צו בעט, מיין פריינד, און ווען ער האט זיך געזעגענט מיט איהר איז זי אוועק געלא־פען זאגענדיג א לעצטען אדיע:

"ניין, איך געה שלאפען, זאל גע־נער וועלכער ליעבט מיך, נאכפאלגען מיר".

די שווערע ארבייט פון וואשען איז צו ענדע

קלינאל

מען דארף ניט רייבען מיט זיך

זייט ניט קיין פעסימיסט און רייבט ניט אן קיין וואונדען אויף די הענט, און פערשאפט ניט קיין מייעדען רוקען.

פיף סענט

וועט קויפען א קייק און אייך איבערצייגען דאס די שווערע ארבייט פון וואשען איז שוין פאראיבער פערלאנגט דאס פון אייער גראסער אדער טעלע פאנירט עדל. 3065

קלינאל זייף מאנופעקטשורינג קאמ. לימיטעד

16 שעפארד סטריט טאראנטא

זונטאג דעם 18־טען פעברואר 1917

הויבט זיך אז

דער $30,000

קעמפיין

פון דער

פעדעריישאן

אף דזשואיש

טשאריטיס

ווערט א מיטגליעד

פעדעריישאן אף דזשואיש טשא־ריטיס אף טאראנטא

עדמאנד שייער־טשערמאן

אברהם קאהען־סעקרעטערי

איבערזעצונג פון פ. בורסקי

איבערזעצונג פון פ. בורסקי